

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bednarek - Moraś

Sędziowie: SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

SO Iwona Siuta

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa J. B.

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej w P.

o zwolnienie spod egzekucji

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt. VI C 537/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie, w ten sposób, że zawiesić rygor natychmiastowej wykonalności nadany z urzędu wyrokowi zaocznemu Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 10 marca 2014 r., sygn. akt VI C 537/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Myśliborzu orzekając w sprawie z powództwa J. B. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w P. o zwolnienie od egzekucji, sygn. akt VI C 537/13, oddalił wniosek pozwanej o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego wyrokowi zaocznemu Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 10 marca 2014 r.

Odwołując się do treści art. 346 § 1 i 2 k.p.c. Sąd pierwszej instancji wskazał, że podstawą zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności jest naruszenie przepisów o dopuszczalności wydania wyroku zaocznego albo brak winy pozwanego w niestawiennictwie na posiedzenie przy jednoczesnych wątpliwościach co do zasadności wyroku zaocznego w świetle okoliczności przedstawionych w sprzeciwie przy czym fakt niezawinionego niestawiennictwa powinien być przez pozwanego uprawdopodobniony w rozumieniu art. 243 k.p.c. Natomiast uprawdopodobnienie nie może opierać się na samych twierdzeniach strony. Uprawdopodobnienie okoliczności faktycznej może nastąpić nie tylko przez przedstawienie Sądowi dowodów pisemnych, ale także za pomocą innych środków dowodowych, które wymagają podjęcia czynności dowodowych. W ocenie Sądu strona pozwana nie wykazała, że wydanie wyroku zaocznego z dnia 10 marca 2014 r. nastąpiło z naruszeniem przepisów art. 339-341 k.p.c. W przedmiotowej sprawie wyrok zaoczny został wydany w dniu 10 marca 2014 r. po wyznaczeniu dwóch terminów rozpraw tj. na dzień 14 października 2013 r. i na dzień 10 marca 2014 r., przy czym ostatni termin został wyznaczony na godzinę 9.25 - posiedzenie zakończyło się o godzinie 10.00. Na powyższe terminy rozpraw nie stawiła się pozwana. Co więcej odpis pozwu został doręczony pozwanej już w dniu 10 lipca 2013 r., zaś odpowiedź na pozew, datowana na dzień 5 marca 2014 r. wpłynęła do tutejszego Sądu dopiero w dniu 10 marca 2014 r. o godzinie 11.00, o czym świadczy data i godzina umieszczona na pieczęci Biura Podawczego tutejszego Sądu. Tym samym, zdaniem Sądu Rejonowego, należało uznać, w sytuacji gdy pozwana nie stawiła się na rozprawę w dniu 10 marca 2014 r. i do chwili wywołania sprawy nie wpłynęła odpowiedź na pozew, zachodziły przesłanki do wydania wyroku zaocznego zgodnie z art. 339 k.p.c. Jednocześnie Sąd

pierwszej instancji wskazał, że pełnomocnik pozwanej, wnosząc o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności, w żaden sposób nie uprawdopodobnił braku winy pozwanej w niestawiennictwie na wyznaczone rozprawy, zaś podnoszone w sprzecznie zarzuty co do zasadności wyroku zaocznego na aktualnym postępowania nie wywołują postulowanych przez pozwaną wątpliwości.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana, zaskarżając je w całości. Przedmiotowemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie przepisu art. 346 § 1 k.p.c. w zw. z art. 339 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 340 k.p.c. w zw. z art. 207 § 1 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku o zawieszenie rygoru wykonalności nadanego w niniejszej sprawie wyrokowi zaocznemu, chociaż wyrok ten został wydany z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania.

W związku z powyższym skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie jego wniosku oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że rozstrzygnięcie przez Sąd wyrokiem zaocznym w niniejszej sprawie nastąpiło z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania, gdyż pozwana w odpowiedzi na pozew, złożonej w dniu 5 marca 2014 r., ustosunkowała się pisemnie do twierdzeń strony powodowej, wnosząc przy tym o przeprowadzenie rozprawy pod swoją nieobecność. Zakwestionowała przy tym w całości żądanie pozwu. W konsekwencji należy uznać, iż wdała się w spór co do istoty sprawy. Pismo pozwanej pomimo, że wpłynęło do Sądu tuż po rozprawie, zostało nadane w placówce publicznego operatora pocztowego w terminie ze skutkiem złożenia go w Sądzie. Okoliczność powyższa przesądza zatem o aktywności pozwanej i wywołuje przewidziane prawem skutki prawne. Twierdzenia Sądu o spóźnionych twierdzeniach strony pozwanej nie znajdują zatem uzasadnienia, zwłaszcza w sytuacji, że pozwana nie ma wpływu na okres dostawy przesyłki przez operatora pocztowego. Z powyższych względów zachowanie pozwanej nie uzasadniało wydania przez Sąd wyroku zaocznego w trybie art. 339 § 1 k.p.c. Podstawową przesłanką do wydania wyroku zaocznego jest bowiem bezczynność pozwanego w sprawie. Zgodnie z przepisem art. 340 k.p.c. mimo nieobecności lub bezczynności pozwanego na pierwszej rozprawie wyrok zaoczny nie może zostać wydany jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo złożył już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub pisemnie. Nadto skarżąca podniosła, że abstrahując od formalnej niedopuszczalności wydania wyroku zaocznego, nie istnieje podstawa do uwzględnienia powództwa na podstawie twierdzeń strony powodowej, na co pozwana wskazywała w złożonych pismach procesowych. Tymczasem obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego stanowisko powoda uzasadnia uwzględnienie żądania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej okazało się uzasadnione, doprowadzając do wydania orzeczenia reformatoryjnego.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. Stosownie do art. 340 k.p.c. wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie może być zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie. Z kolei, jak stanowi art. 165 § 2 k.p.c. oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy, pozwana, pismo procesowe stanowiące odpowiedź na pozew, nadała listem poleconym w dniu 5 marca 2014 r. a zatem przed wydaniem wyroku przez Sąd Rejonowy. W piśmie tym ustosunkowała się do twierdzeń pozwu, zajmując merytoryczne stanowisko w sprawie a nadto zażądała rozpoznania sprawy także pod swoją nieobecność. W tej sytuacji, zgodnie ze wskazanymi powyżej przepisami, przyjąć należy, iż zaszedł przypadek, o jakim mowa w art. 340 k.p.c., wykluczający wydanie wyroku zaocznego.

Stosownie do art. 346 § 1 k.p.c. na wniosek pozwanego sąd zawiesi rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu, jeżeli wyrok ten został wydany z naruszeniem przepisów o dopuszczalności jego wydania

albo jeżeli pozwany uprawdopodobni, że jego niestawiennictwo było niezawinione, a przedstawione w sprzeciwie okoliczności wywołują wątpliwości co do zasadności wyroku zaocznego. Zawieszając wykonalność wyroku, sąd może zarządzić środki zabezpieczenia w myśl oddziału poprzedzającego.

Z powyższego wynika, iż naruszenie przepisów o dopuszczalności wydania wyroku zaocznego stanowi samodzielną podstawą do obligatoryjnego zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności. Instytucja przewidziana art. 346 § 1 k.p.c. ma na celu nie tylko sanowanie błędnej decyzji Sądu co do wydania wyroku zaocznego ale także zapobiega naruszeniu interesów pozwanego w sytuacji gdy doszło do naruszenia przepisów warunkujących wydanie wyroku zaocznego bez winy Sądu. Taka zaś sytuacja zachodziła w niniejszej sprawie. Sąd Rejonowy nie miał informacji o złożeniu pisma procesowego przez pozwanego a jednocześnie nie zachodziła sytuacja umożliwiająca odroczenie wydania wyroku zaocznego po myśli art. 341 k.p.c. Tym niemniej, bez winy Sądu, doszło do naruszenia przepisów o dopuszczalności wydania wyroku zaocznego, co skutkować winno uwzględnieniem złożonego przez pozwaną wniosku.

Dlatego też, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnie Sąd Rejonowy w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 108 § 1 k.p.c.).

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)